

דעם רבינ'ס ראש השנה

ואמר בלשון אנשכנז בוז הלשון: וואס זאל איך צייך זאגן מיין גרעסערס דער פון איז ניט פארקנדן.

דעם רבינ'ס
ראש השנה (2)
גליון 147

תפלה על ראש השנה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֵילָךְ
וְלִנְסֵעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְיוֹת מְקֻשָּׁר תָּמִיד לְצַדִּיקִים
אֲמִתִּיִּים וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה
וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי
מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וּמִכָּל מִינֵי פָגַם הַדַּעַת שֶׁבָּעוֹלָם וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתֶרְךָ חֲכָמָה דַּעָה
בִּינָה וְהַשְׂכָּל, וְתַזְכְּנֵנוּ מִהֲרָה לְקַדְּשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת וּבְרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תַּמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל קְדֻשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלִתְקַן
כָּל הַתְּקוּנִים שְׁצָרִיכִין לְתַקֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא מְקוֹר הַדֵּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה
וְתִהְיֶה מַחְשַׁבְתֵּנוּ קְדוּשָׁה וְטָהוֹרָה תָּמִיד, וּבִפְרָט בְּרֹאשׁ-הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ

(לקוטי תפילות ח"א ע"ו)

לכלל השואלים

ב"ה זכינו לסיים זה בפעם השלישית את הספר הק' ספורי מעשיות
ואנו מתכוננים שוב להתחיל במתכון חדש - ע"כ נעשה הפסקה קצרה
ולעת עתה למשך שבועיים נלמוד קצת מענין הראש השנה של רבינו הק'

דַּעַם רַבִּינָ'ס רֵאשׁ הַשָּׁנָה (2)

חַי מֵהַר"ן

מַעֲלַת הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו

אוֹת רֵצָא

א, אָמַר לְרַבִּי יוֹדֵל וְרַבִּי שְׁמוּאֵל אֵיזִיק ז"ל, כְּשֶׁהָיוּ נוֹסְעִים אֵלָיו מִדְּאֲשִׁיב לְמַעַדְוֹעַדְוֹקַע, וּפְעַם אַחַת הָיוּ רוֹצִים לְצֵאת לְסַבִּיבוֹת מַעַדְוֹעַדְוֹקַע כְּדִי לִהְיוֹת סְמוּכִים אֵלָיו תָּמִיד, וְכֵן עָשׂוּ אַז, אָמַר שֶׁהוּא מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֲרֵי הַדְּרָכִים שֶׁלָּהֶם שֶׁהָיוּ נוֹסְעִים בָּהֶם אֵלָיו. וְאָמַר שֶׁבְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שֶׁלָּהֶם כְּשֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו נִבְרָא מִלְּאָף מְכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה. וְאָמְרוּ לוֹ: הֲלֹא גַם כְּפֹה יִגִּיעוֹת יֵשׁ לָנוּ וְכִפֹּה פְּסִיעוֹת אָנוּ הוֹלְכִין קִדָּם שֶׁשׁוֹכְרִין הָעִגְלָה לְנִסְעָה. הַשִּׁיב: בְּיָדָאֵי גַם זֶה בְּכָלֵל, כִּי גַם מֵאֵלּוּ הַפְּסִיעוֹת נִבְרָא מִלְּאָף מְכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה. וּבְעֶרְבַּ רֵאשׁ-הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּאוֹמָאן דִּבֵּר מִזֶּה, וְאָמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: "אֵיךְ וּוִינֵשׁ מִיר אַז אֵיךְ זָאל זֹכֶה זַיִן צו זַעֵהן דָּאס לְעִכְטִיקִיט פֿון דִּיא וועגין וואס איר פֿאַרט אויף זַיִא צו מִיר" [אַחֲלִי, שְׁאֲזָכָה לְרֵאוֹת אֹר בְּהִירוֹת הַדְּרָף שְׁאַתֶּם נוֹסְעִים עֵלָיו אֵלָי]:

גְּדֵל יִקְרַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ

אוֹת תַּג

א, אָמַר: הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי, מֵאַחֲרֵי שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּין אֵלָי שֶׁיְהִיוּ כְּלָם עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר. כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ, לֹא יַחֲסֹר אִישׁ. וּמִי שֶׁזֹּכֶה לִהְיוֹת עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד. "אֲכָלוּ מִעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם" (נַחֲמִיָּה ח'), וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה (הַמִּשְׁךְ הַשִּׁיחָה בַּשֶּׁהַר"ן סִימָן רִי"ד):

אוֹת תַּד

ב, אָחַד אָמַר לְפָנָיו שֶׁהָיָה נִיחָא לוֹ יוֹתֵר לִהְיוֹת אֲצִלוֹ עַל שִׁבַּת תְּשׁוּבָה וְלֹא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, כִּי אֵין לוֹ מְקוֹם לַעֲמֹד שָׁם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְגַם אֵין לוֹ אֲכִסְנְיָא טוֹבָה לְאָכֵל וּלְלוֹן, וּמַחֲמַת זֶה דַּעַתוֹ מִבְּלָבֵל מְאֹד וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה, עַל-כֵּן הָיָה טוֹב לְפָנָיו יוֹתֵר לִהְיוֹת אֲצִלוֹ בְּזִמְן אַחֲרֵי וְלֹא בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה. הַשִּׁיב לוֹ רַבְנּוֹ ז"ל בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: אִם לְאָכֵל אִם שְׁלֹא

לְאָכֵל, אִם לִישׁוֹן אִם שְׁלֵא לִישׁוֹן, אִם לְהִתְפַּלֵּל אִם שְׁלֵא לְהִתְפַּלֵּל (רְצוֹנּוֹ לֹמַר שְׁלֵא לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה כְּרֵאוֹי), אַךְ וְרַק שְׁתֵּהִיּוּ אֶצְלִי עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה (וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְנֶז בְּזֶה הַלִּשׁוֹן: "יָא עָסִין נִיט עָסִין, יָא שְׁלֵאפִין נִיט שְׁלֵאפִין, יָא דַאוּוִינְעֵן נִיט דַאוּוִינְעֵן, אַבִּי דו זְאֻלְסְט בִּי מִיר זֵיין אוֹיף רֵאשׁ-הַשָּׁנָה"). וּבְאַמַּת כָּל דְּבָרִים אֱלוֹ הַנַּ"ל הֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּפְתוּיִים שֶׁל הַבַּעַל דְּבָר, כִּי תוֹדָה לָאֵל נִרְאָה בְּחוּשׁ שְׁעַל-פִּי הָרֵב מִתְפַּלְלִין יוֹתֵר בְּכּוֹנֵה בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, מִמָּה שְׁהִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ:

אות תה

ג, עָנָה וְאָמַר: הָרֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעֵי אֲתֵם כְּלַכֶּם בּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה שְׁלִי:

אות תו

ד, בְּעֵרֵב רֵאשׁ-הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּאוֹמָאן עָמְדָנוּ לְפָנָיו בְּעֵת שְׁנַתְנּוּ לוֹ הַצַּעֲטָלִיךְ [קוֹיטְלֵאךְ] שְׁלָנוּ וּמַעוֹת עַל פְּדִיוֹן. אַזְ שָׁאֵל עַל אִישׁ אֶחָד מִנְּעֻמְרִיב שְׁלֵא בָּא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְהִתְחִיל רַבִּי נִפְתָּלִי לְתַרְצוֹ, וְלֹא קִבַּל הַדְּבָרִים וְהַקְּפִיד עָלָיו מְאֹד.

וְאַחַר-כֵּן דְּבַר עוֹד מֵאֶחָד שְׁלֵא בָּא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה מִחֲמַת רַבּוּי מְנִיעוֹת, וּמִחֲמַת זֶה נִסְעַר לְרַבְּנוּ ז"ל קָדָם רֵאשׁ-הַשָּׁנָה וְסִפֵּר לוֹ הַמְּנִיעוֹת.

וְצוּה לּוֹ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ לְשׁוּב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְזֶה הָאִישׁ הָיָה מְגִדוּלֵי הַחֲשׁוּבִים, וְהָיָה צָר לוֹ מְאֹד מֵה שְׁלֵא יִזְכֶּה לְהִיּוֹת נִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְהִתְחִיל לְהִתְעַקֵּשׁ לְפָנָיו ז"ל שְׁלֵא יָשׁוּב לְבֵיתוֹ רַק יִשְׁאַר אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְלֹא נִתְרַצָּה הוּא ז"ל בְּדַבְּרָיו וּגְרָשׁוֹ לְבֵיתוֹ. וְאָז אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל: אֵינִי יָכוֹל לְצִיר לְעֶצְמִי הַצַּעֲר הַזֶּה מֵה שְׁאֲתָה לֹא תִהְיֶה אֶצְלִי עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. וְאָמַר לוֹ הָאִישׁ הַנַּ"ל: אִם-כֵּן אֲשַׁאֵר בְּכָאן. וְלֹא הִסְכִּים, וְשָׁב לְבֵיתוֹ. אַחַר-כֵּן בְּעֵרֵב-רֵאשׁ-הַשָּׁנָה דְּבַר עִמָּנוּ מְזָה, וְאָמַר שְׁעָלָיו יֵשׁ רַחֲמֵנוֹת גָּדוֹל כִּי רָצָה בְּאַמַּת לְהִיּוֹת כָּאן עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה, אַךְ נִמְנַע מִחֲמַת הַנַּ"ל. אַחַר-כֵּן עָנָה הוּא ז"ל וְאָמַר בְּקוֹל חֲזָק מִעֲמֵק הַלֵּב: וּמָה אָמַר לָכֶם אִין דְּבַר גָּדוֹל מְזָה (הֵינּוּ מַלְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה). וְאָמַר בְּזֶה הַלִּשׁוֹן בְּקוֹל זֵיעַ סְגִיא: "וּוִי אַזּוֹי זְאֵל אִיךָ אִיךָ זְאֲגִין, קִיין גִּרְעֶסְעֶרֶס דְּעֵר פּוֹן אִיז נִיט פֶּאָר הָאֲנִדִּין. אִי אַנְדֶּעֶרַע גּוֹטֶע יוֹדִין זְאֲגִין נִיט אַזּוֹי, אִיז נָאךְ אַקְשִׁיא" [מָה אָמַר לָכֶם, דְּבַר גָּדוֹל מְזָה אִין בְּנִמְצָא. אִי, צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינֶם אוֹמְרִים כֵּן - זֶה עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוּמַר הֲלֹא בְּלֹא זֶה כְּבָר מְקַשִּׁין עָלָיו קְשִׁיּוֹת הַרְבֵּה וְיִהְיֶה קְשָׁה עוֹד גַּם קְשִׁיא זֹאת גַּם-כֵּן מֵה שְׁהִקְפִיד כָּל כֵּן לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה דִּיקָא).

שאלות על השיחות של דעם רבינו'ס ראש השנה (2)

- א. כשתלמידי רבינו מדאשיב הגיעו לרבינו על ראש השנה, אמר רבינו שנברא מלאך מכל ?
- מכל קילו מטר
- מכל דינר ששלמו עבור הנסיעה
- מכל פסיעה ופסיעה
- ב. מתי והיכן - אמר רבינו "אין דבר גדול מזה" (חיינו: מלהיות אצלו על ראש השנה)?
- בעיר ברסלב תקס"ט שנתיים לפני פטירתו
- בארץ ישראל בערב ראש השנה תקס"ט שנה לפני פטירתו
- ערב ראש השנה בעיר אומאן תקע"א שבועיים וחצי לפני פטירתו
- ג. מה אמר רבינו על מי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו?
- לצום בערב ראש השנה
- לשמוח מאוד מאוד
- לשמוח מאוד
- ד. רבינו אמר שהשם יתברך יודע שהראש השנה שלי קבלתי?
- ירושה מאבותי
- מתנה מהשם יתברך
- ירושה מזקני הבעש"ט הקדוש

מה הקשר בין התמונה לבין השיחות שלמדנו השבוע ?

- ה. השלם את החסר...
 "וזה נאמר על" - מה נאמר _____ על מה _____ ?

ו. היכן נזכרות תיבות אלו בשיחות שלמדנו השבוע ?

גיעות	ממתקים	צעטליך
תודה	מקפיד	עומק הלב

שם _____ ת"ת _____ כתה _____

להיכנס להגרלה 02-5-3333-72

